

QUINCIPIT VITA ADAM ET AEVAE
 VANDO EXPULSI SUNT DE PARA
 dyso. fecerunt sibi tabernaculum. & fuer
 septem dies lugentes & lamentantes in magna
 tristitia. Post septem autem dies coeperunt esurire
 & querere escam ut manducarent. &
 non inuenebant. Tunc dixit eua ad adam. Do
 mine mi esurio. Vade quaere nobis quod
 manducemus. forsitan respiciet & misere
 bitur nobis dominus deus & uocabit nos in locum quo pri
 us eramus. Et surrexit adam & ambulauit sep
 tem dies omne terram illam. & non inuenit descen
 sam quam habebant in paradiso. Et dixit eua ad
 adam. Domine mi putas fac me. utinam mo
 riar. Et forte introducat te dominus deus denuo in
 paradysum quo propter me iratus est tibi dominus deus.
 Vis interficere me ut moriar. Et forte intro
 ducet te dominus deus in paradysum. quia propter me
 am causam expulsus es inde. Respondit
 adam. Noli eua talia dicere. ne forte aliqua

Pat 17740
37 R.

adquisisti animā meā. quē iam pene mergebat in
 perditionē. Dñs reddat tibi uicissitudinē p̄ animā meā.
 Ita enī sunt. quę edificānt & saluāt. Ego autē do
 mine uadam. sicut docuisti in monasterio ubi dñs.
 uoluerit & fiat uoluntas eī in me. Dicit illi senior.
 fili. priusquā ingredieris monasteriū dicā tibi
 mysteriū istud. Tribulationes habitaturus es ne
 cesse est seruire & uigilare in nuditate & sustinere
 mala. Ita pbandus est quia faciendus es uas p̄cio
 sū dō. Et statū exiens beatus sūm symeon. Ibat in
 monasteriū scī timothei magnifici uiri. Proiciēq;
 se ante fores monasterii. neq; manducans neq; bibens.
 Die quarta egrediens abbas timotheus dicē ei. Unde
 es fili. .? aut de quib; parentib; .? aut quod ē nom
 tuum. .? Ne aliquid gesseras. aut forsitan seruus
 es. aut dominum tuum fugisti. .? At beatus sime
 on dixit cū lacrimis. Nequaquā domine. sed opto
 ut sim seruus dī. si ipse uoluerit. Si autē uis serua
 re animā tuā p̄dita iube me introire in monas
 terium tuū. & frīb; omīb; deseruere. & noli me.

lat 17740
482